GRADSKA BIBLIOTEKA
„JURAJ ŠIŽGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Poštarina plaćena u gotovom

NOVA TRIBUNA

GODINA VII | Pretplata mjesečno D 6.— Inozem. 10 Pojedini broj D in. 1.50 Čekovni račun br. 34.159 | Petak 20 januara 1939 | Rukopisi se ne vraćaju. Oglasi se računaju po tarifi. Plativo i utuživo u Šibeniku. | BROJ 567

Rad Skupštine i Senata

U ponedjeljak 17-I sastala se je novoizabrana Narodna skupština na svoje prvo zasijedanje.

Prvom sastanku prisustvovali su svi novoizabrani poslanici osim članova b. HSS i SDS.

Rad nove Narodne skupštine otvorio je, kao privremeni pretsjednik, najstariji poslanik g. Mihajlo Stojadinović zanatlija iz Beograda

On je među ostalim rekao:

»*Ova Skupština, izabrana 11 decembra pr. g., druga je po redu da se sastaje u ovom veličanstvenom domu. Ako se osvrnemo na našu nedavnu prošlost, doba narodnog vožda Karadjordja, vidjet ćemo da su se narodni poslanici sastajali po gudurama, šumama i jarugama da vijećaju o narodnim poslovima. Te gudure, šume i jaruge pretstavljale su njihov parlamenat. Poslije ispolinskih borba, velikih muka i ogromnih žrtava, koje se ne nalaze u istoriji ni jednog drugog naroda, a koje je podnijela naša generacija prilikom Oslobodjenja i Ujedinjenja, sastajemo se sad u ovom veličanstvenom domu kao pretstavnici slobodnoga naroda, da obavljamo državne poslove za dobro Kralja i naše velike otadžbine Jugoslavije. Mi možemo biti blagodarni Bogu i ponosni što smo to doživjeli.*«

Drugog dana zasijedanja Narodne skupštine izvršeno je biranje Verifikacionog odbora pa je lista JRZ, g. Ćirića dobila 296 a lista opozicije g. Tupanjanina 18 glasova.

———

Poslije sastanka Narodne skupštine Senat je održao svoj sastanak na kojem je pod upravom privremenog pretsjednika g. Stevana Mihaldžića izabrao za svog stalnog pretsjedn. g. dr. A. Korošca.

Poslije izbora g. dr Korošec je zahvalivši se na povjerenju među ostalim rekao: »Mi svi znamo, gospodo senatori, da parlamentarni sistem ima mnogo protivnika, a znamo takodjer, da opravdano samo onda i samo tamo gdje je oslabio smisao za bitne interese naroda i države, a gdje je parlamentarni sistem svojim radom ili neradom izgubio u javnosti svoje simpatije. Zato ćemo se truditi, da u svojem radu čuvamo iznad svega dostojanstvo i pravo ovoga Doma, da on i dalje, kao i do sada, bude vazda vjeran barometar parlamentarnog i političkog životr.«

Ne igrajte se svetinjama!

Najnovije hrvatske novine »Nova Hrvatska« iznose u jednom napisu kako bi morali Hrvati izmijeniti ili upotpuniti svoju himnu Lijepa naša, jer ovakva kakva je — ne odgovara stvarnosti! U himni nisu spomenuti svi hrvatski krajevi! Na primjer: Dalmacija, Jadransko more, Bosna i Hercegovina..! Samo je zaboravio — Šumadiju! Zaboravi — onu Starčevićevu o Šumadincima!

Koliko je djetinjast takav zahtjev! Ko bi se odvažio, ko bi smio sličnu misao iznijeti u engleskoj, francuskoj italijanskoj ili njemačkoj štampi, u namjeri da se mijenja tekst nacionalne himne, kroz stoljeća posvećene i krvlju zaštićene, kod tih naroda? Kod kulturnih se naroda ne pita, je li čak i tekst nedotjeran, u smislu pjesničke tvorevine, niti pada na um i najvećem muzičkom talentu da dira u melodiju dotične himne. Naprotiv, mnoge i nacionalne i državne himne, nisu ispjevali bolji pjesnici, a melodije im stvorile opet nepoznati muzički dilletanti. Pa ipak, i tekst i kompozicija, postade preko noći — himna, bez ičijeg prigovora, a uz jednodušni pristanak jedne cijele naelje! I više: zajednička duša u trenutku jednog presudnog časa po svoj opstanak ili preporod, duša, recimo, francuske nacije, otkad prigrli svoju »La Marseillaise«, ko se kasnije usudi u Francuskoj da dira u njen sadržaj i njenu melodiju? Zašto? Svaka nacionalna himna postala je i ostala nacionalna — svetinja! A kulturni narodi, svjesni najvećeg ploda svoje kulture, slobode, znajući dobro koliko je takova himna pridonijela slobodi, ne titraju se, ne igraju se nikad svojim — svetinjama!

Onakov napis, onih novina, opet je nov dokaz, koliko jedan dio Hrvata pa koliki bio da bio, drži do svojih — svetinja! Ali takva, najnovija pojava, ne iznenađuje. Ona je samo jedna nova stepenica u silaženju na niže, u kotrljanju nizbrdo. Sličnih, ali žalosnih činjenica, doživljujemo svaki dan. Na primjer: Tu nekidan tristagodišnjica Gundulića proslavljena je dostojno tek u Beogradu, u Zagrebu na polak, a u Dubrovniku, rodnom mjestu pjesnika Osmana, i po ostalim gradovima dalmatinskim, najzad, najbližim i Gunduliću i Dubrovniku, zaboraviše, baš svi bez izuzetka, na najvećeg svojeg pjesnika sve do šezdesetih godina prošlog stoljeća! Valjda stoga, jer bijahu svi prezaposleni — izborima! A Gundulića proglasiše samo čistokrvnim Hrvatom da ga ne bi ko posrbio! Jos gore — da ga ne bi poslavenili!

Tu skoro grad Varaždin, rodno mjesto Vatroslava Jagića, podiže svojim troškom skroman spomenik svojem velikom sinu. Jagić nije samo jedan od najvećih naučenjaka što ih rodi Hrvatska, već je i najveći reprezentant slavenske filologije u Evropi i na svijetu. Pa što učini njemu u počast i Zagreb i cijela kulturna Hrvatska? Onakovu velikanu? Ništa! Zar zato jer je Jagić bio onaj koji nije htio razlike među Hrvatima i Srbima?

Dio Hrvata, prije još, zaboravio je i Gaja i Strosmajera i Račkoga i Mažuranića i Preradovića, i da prestanem nabrajanjem imenima, koja svojim kulturnim radom uvedoše Hrvate među kulturne narode, danas taj dio poštuje i veliča samo svojeg zemaljskog boga-oca Antu Starčevića i drugog, živog, zemaljskog boga-sina g. Mačka! Domalo će nići i dnh . . ,

Dio Hrvata ne priznaje slobode i njene blagodati u svojoj državi, ne priznaje iskonsku braću Srbe braćom svojom, neće da sudjeluje u zajedničkom pariamentu, jedinom forumu, u kome bi morali najsposobniji pretstavnici tog dijela Hrvata da pokažu svoju političku, nacionalnu i državničku sposobnost i zrelost, i tu u parlamentu i senatu, da postanu partneri Srbima i Slovencima, da ih natkrile u pametnijim savjetima za opće dobro: ekonomsko, socijalno i kulturno svoje države — Jugoslavije, i to, kao konstruktivna, odvažna, nesebična i poštena opozicija! Dá, kao opozicija! Kao neumoljiva opozicija koja će sa dokazima, sa razboritošću, lojalnošću, a nada sve ljubavlju prema istini, pravici i slobodi ustrajati da zbiljske, stvarne nepravice otstrani i pokaže put i način kojim bi ona — opozicija — preporodila našu državu — Jugoslaviju! Za samog, jednog zasijedanja skupštine, više bi učinila takova opozicija, negoli učini kroz dvadeset godina pustog oponiranja po zborovima, dogovorima, putovanjima po državi i inostranstvu! Tu, u parlamentu, poznaju se junaci — državnici i političari!

Je li došlo vrijeme ovakovu radu? Je li do te zrelosti stigla opozicijona uvidavnost, pokazaće njen rad — sutrašnji!

Dotle, gospodo, ne igrajte se ni nacionalnim ni državnim svetinjama. Takva igra neminovno se osvećuje. Lijepa naša — sastavni je dio naše državne i nacionalne himne. To ne zaboravite! M. P.

— U NOVOJ Češko-Slovačkoj ovih se dana očekuje opća zabrana ulaska i rasturanja svih sovjetskih listova i časopisa.

Trgovina mode „a la ville de Paris"
Jakša Žuljević - Split
Specijalna prodaja muške pom. robe

Dvije izjave

Nekoliko je puta g. dr Maček izjavio da ima u našoj državi nešto o čemu nema diskusije, a isto tako je dao obećanje da će on povesti razgovore o sporazumu sa onim Srbima koji, poslije izbora, budu pretstavljali njihovu većinu. Najnovijom svojom izjavom, u formi rezolucije, neke vrsti »saboru« bivših i sadašnjih »zastupnika« dviju banovina, jasno je, da on sa svojim „saborom": sve primljene ugovore i obaveze proglašuje ništetnim i neobaveznim za hrvatski narod!

Kako su naše novine prenijele ono što je Agencija Avala javila, nije jasno u rezoluciji, sa kime on i oni, t. j. g. Maček sa čertdeset i nekoliko zastupnika, prekida te ugovore i obaveze? To bi željeli da doznadu svi Hrvati koji su glasali za g. Mačka kao i oni Hrvati koji nisu za njega glasali. Nastaje novo hrvatsko pitanje: da li svi Hrvati pristaju na to kidanje obaveza i ugovora, kad je g. Maček izjavio da ima ipak nešto što on i Hrvati stavljaju izvan svake diskusije! K tome, kamo obećanje g. Mačeka da će pregovarati sa pretstavnicima većine Srba? Zar je i ta njegova izjava postala ništetna i neobavezna?!

To bismo htjeli pa doznamo kad je rezolucija nekako rđavo stilizirana! Što nije jasno u glavi nije ni u — peru!

Uporedimo sada izjavu g. pretsjednika Vlade sa tom Mačkovom rezolucijom! G. dr Stojadinović je rekao (v. N. Doba, 17-I o. g.):

»*Mi možemo riješiti sva naša pitanja, ali ta rješenja moraju biti pod izvjesnim uslovima, od kojih je 1) da se sva ta rješenja moraju da traže samo u granicama jedne velike i nedjeljive Jugoslavije, 2) da sva ta rješenja moraju da slnže snažnom jačanju i podizanju našega naroda i 3) da osnovna načela na kojima naša državna počiva moraju ostati nepovrediva, a ta su načela: Monarhija, dinastija Karađorđevića, narodno i državno jedinstvo. To će biti smjernice u kojima ćemo se kretati u našoj unutrašnjoj politici, i mi želimo tu da damo jedan pozitivan rad i pozitivan rezultat.*«

Eto primjera kako se jasno, bistro i odlučno daju izjave koje se ne mogu krivo tumačiti, jer su jezično i stilski tačno izražene i svako ih odmah razumije, čim ih pročita. —k—

— VELIKA REPREZENTATIVNA IZLOŽBA TALIJANSKE KNJIGE u Beogradu koja se otvorila prilikom posjeta grofa Ciana, bit će prenesena i u Zagreb.

— DNE 16 OV. MJ. preminuo je u Kninu u 82 g. poznati historičar i istraživač starohrvatske povjesti fra Ljujo Marun. Laka mu zemlja.

— U OVOGODIŠNJOJ koncertnoj sezoni u Trstu na 20 marta o. g. davati će se i kompozicije jugoslovenskih autora.

RED I POREDAK U ZEMLJI

Govor dr. Stojadinovića u posl. klubu J.R.Z.

U svom velikom govoru kojeg je ministar pretsjednik i ministar vanjskih poslova g. dr. M. Stojadinović održao na prvoj sjednici poslaničkog kluba JRZ rekao je među ostalim ove značajne riječi:

»Gospodo, naša je želja, da i onaj brat Hrvat koji je za dra Maček glasao, uistinu osjeti i da braća Hrvati uistinu prigrle kao svoju ovu našu zajedničku otadžbinu, veliku i lijepu Jugoslaviju. Mi želimo rješenje svih naših unutrašnjih pitanja i mi ćemo se njima baviti. Ali sva ta rješenja moraju biti pod izvjesnim uslovima, od kojih je prvi uslov taj, da se sva ta rješenja moraju da traže samo u granicama jedne velike i nedjeljive Jugoslavije. Drugi je uslov, da sva ta rješenja moraju da služe snaženju jačanju i podizanju našega naroda, i treći je uslov, da osnovna načela, na kojima naša država mora da počiva, moraju ostati nepovrijediva, a to su načela monarhija i Dinastija Karađorđevića, narodno i državno jedinstvo.«

Grof Galeazzo Ciano u Jugoslaviji

Svi strani listovi, naročito talijanski, i njemački posvećuju veliku pažnju skorom posjetu grofa Ciana Beogradu. Naročito se opširno na taj posjet osvrću »Münchener Neueste Nachrichten«, koje tvrde, kako se u upućenim njemačkim krugovima drži, da će grof Ciano u upotpunjenje svog nedavnog puta u Mađarsku zagovarati u Beogradu zaključenje jednog mađarsko - jugoslovenskog ugovora o prijateljstvu i o garanciji granica. Nema sumnje, da će ovaj posjet biti važan i u smislu sve dubljeg i jačeg zbližanja između Italije i Jugoslavije.

„Evening Standard" donosi pored ostalog dopis iz Beograda, prema kome se posjet Ciana Beogradu očekuje sa vrlo živim interesom ne amo od jugoslovenske vlade već i od strane svih stranih diplomata.

Ante Bedrica - Šibenik
prodaja cipela

UVODNICI KOJI ZASLUŽUJU PRIZNANJE

Prateći pisanje naših dnevnika, i to ono što novinama daje obilježje ozbiljnosti i dostojanstva, a to su njihovi uvodnici, ističemo uvodnike zagrebačkih NOVOSTI. Uvodnici tog dnevnika, kad se tiču općenarodnih interesa naših, pa bili o našoj vanjskoj ili unutrašnjoj politici; bili oni o našoj prošloj ili današnjoj, sretnoj ili nesretnoj, stvarnosti; bili oni kritika čisto srpskohrvatskih pitanja: napisani su lojalno i džentilmenski, puni su objektivnih i logičkih argumenata sa zaključcima koji izazivlju priznanje ili u najmanju ruku razmišljanje. Kad bi među našim dnevnicima postojala kolegijalna trpeljivost, nametnula bi im se dužnost kolegijalne obazrivosti, da u cijelosti takove uvodnike prenesu, ili da ih istom stvarnom spremnošću — pobiju. No, ne vidimo ni jedno ni drugo.

I ako izlazimo — za sada — jedanput sedmično, prenijećemo bar katkada koji odlomčić, svakako karakterističan, iz spomenutog dnevnika. Uvodnik Novosti od 18-I o. g. pod naslovom ZAKLJUČAK zaslužuje priznanje svakog ko poštuje Hrvate, Srbe i Slovence, ili jasnije, ko poštuje Jugoslaviju. Evo nekoliko redaka iz tog napisa. »Svaka država ima svoju državnu ideju na kojoj počiva i od koje proizlaze smjernice sistema vladavine. Jugoslavija je kod svoga postanka de facto bila obrazovana na ideji jugoslavenskoj, na ideji narodnog jedinstva Hrvata, Srba i Slovenaca, koji su se na toj ideji slobodno udružili u jednu državu. Država nije ni fikcija ni apstrakcija, a naročito nije to Jugoslavija, koja je historijskim, geopolitičkim i etničkim preduvjetima postala nužna stvarnost. Iz te činjenice slijedi jedan aksiom: državna ideja ne može se mijenjati, ne može se sužavati, jer onda ne bi bilo te države«. — Što se tiče zaključka »HRVATSKOG NARODNOG ZASTUPSTVA«, kažu Novosti: da su doneseni bez obzira na historijske činjenice i bez obzira na političku stvarnost i zato ne mogu imati efekta kod odlučujućih faktora, koji nisu u mogućnosti, da na toj bazi uzmu u pretres ovako postavljeno hrvatsko pitanje... Današnji stav vodstva toga pokreta stoji na protivnoj strani od političkih ideja i ideala svoje prošlosti!

Zaključna borba u Španjolskoj

U Njemačkoj su izazvale stanovitu pažnju čudnovate izjave nekih čak i umjerenijih engleskih i francuskih listova, s kojima su ovi popratili neuspjeli pokušaj crvene ofenzive ko Cordobe. Kada čak i sam pariški »Temps« u času rimskih razgovora gotovo zlobno upozorava Chamberlaina na to, da je u Kataloniji izostala konačna pobjeda generala Franca, koju je Mussolini stalno očekivao, one po njemačkom mišljenju takva argumentacija odaje pokušaj, da bi se čak u dvanaestom satu još jednom stavilo u pitanje nacionalnu odluku na Pirinejskom poluotoku. U Wilhelmstrasse podvlači se u jakoj mjeri skladnost njemačko - talijanskog shvaćanja u španjolskom pitanju, koja se ne sniva na egoističkim interesima i ciljevima, nego samo na činjenici, da načelo reda i poretka mora šznijeti pobjedu nad anarhijom. Rimski razgovori, u koliko se odnose na španjolsko pitanje, vode se - tako se misli u Njemačkoj - u stadiju zaključne borbe, pa je stoga shvatljivo, da nijedna odgovornosti svijesna evropska sila ne može nešto poduzeti ili zagovarati, što bi bilo podesno da još jednom odgodi konačnu odluku u Španjolskoj. U koliko razgovori između Chamberlaina i Mussolinija u Rimu, kojima je prethodila englesko - francuska izmjena misli o španjolskom pitanju, ne bi donijeli razbistrenje tih odnosa, mogla bi ozbilno doći u pitanje i svaka daljna suradnja obiju sila osovine Berlin - Rim u odboru za neuplitanje.

Dr. P.

Štrajkovi u brodogradilištima i tvornici oružja u Sovjetskoj Rusiji

Po vijestima iz Moskve među radnicima u Petrogradu zavladalo je veliko uzbuđenje zbog smanjenja nadnica i povećavanjem radnih sati. Radnici su u znak protesta zaposjeli postrojenja u brodogradilištima. To je prvi štrajk te vrsti u Sovjetskoj Rusiji. Isto tako je obavljen štrajk zaposjedanjem tvorničkih postrojenja u poznatoj tvornici oružja Putilov. Napokom su radnici bili prisiljeni napustiti zaposjednuta postrojenja. U tu svrhu upotrebljeni su tankovi i suzni plinovi po miliciji i GPU. Uhapšeno je preko 500 radnika. Otpušten su sva lica koja su sudjelovala u štrajku.

KNIN

Jučer je bio sprovod pok. fra Luji Marunu, poznatom sakupljaču starohrvatskih, kamenih, spomenika. Od uglednijih lica iz vana došli su na sprovod iz Zagreba dr Hofiler, Franjo Cota, kipar; a iz Splita dr Abramić i dr Karaman, arheolozi. Sprovodu je učestvovalo brojno građanstvo, Srba i Hrvata, jer su Kninjani voljeli dobrog starca.

U javnosti se je doznalo za testamenat pok. fra Luje, pak se razno tumači, zašto nije pokojnikov testamenat bio izvršen onako kako je pokojnik htio, upravo upogled samog sprovoda, kao na pr. da se pokopa obnoć, bez ikakovih ceremonija i t. d. Pita se, da li se testamenat smije kršiti bilo po čijoj volji ili zbog kojekakovih ciljeva?

Na sve poštovatelje pokojnika, koji su dobro poznavali pokojnika i kao Hrvata i kao iskrenog poštovatelja naših nacionalnih i državnih svetinja, prigodni govor g. advokata Krunoslava Bega (Splićanina) djelovao je veoma neugodno. To je bio čisto politički, iti partijski, propagandistički govor! I - to taj kratki sastavak, g. je advokat čitao!! Izgovorom i akcentom splitskim, ne razlikujući u izgovoru č od ć !! Pred Kninjanima, koji pravilno akcentuju i štokavskim govorom zbore, g advokat „devora" vrlo je loše debutirao! I jezički i stilski, a nada sve — i politički! Ta valjda zna on da kninska općina broji preko 27.000 Srba, a samo ne pune 3000 Hrvata! Na sprovodu je bilo ništa manje građana Srba od Hrvata! Pa barem mogao je biti kao građanin malko - obazriviji! Najzad - on je došao u Knin da zaradi, u svom pozivu, od svih općinara kninskih, pa bili Hrvati ili Srbi!

Prof. MIRKO LEŽAIĆ

3

(Lične uspomene)

O ZASLUŽNIM POKOJNICIMA NAŠEG KRAJA

Godine 1865 Dalmacija je dobila novi općinski zakon, koji je zamijenio dotadašnji stari „pravilnik" još od 1821 Po tome novom zakonu došlo je do izborâ u svim dalmatinskim općinama. Kako su općine imale presudnu riječ i kod biranja narodnih poslanika za Dalmatinski sabor, to je „autonomaški" vođa d-r Luigi Lapena (Lapenna) sa svojim pretu rima i kod ovih izbora izvršio nečuvena nasilja nad biračima, samo da bi se „automaši" i dalje zadržali u općinama i protiv narodne volje. Ti birokratski zulumi izazvali su smutnju u mnogim mjestima. U Kninu je pala krv: žandari su iz puška ubili dvojicu i ranili nekolicinu birača. U toj smutnji austrijska vlada je uočila „veleizdaju." Stoga je kninski pretur odmah uhapsio i okovao u lance **Panu Sabljića i njegova sina, Jovana Fumiša (»Srbina katolika«), Aleksandra Katića i** *mnoge druge Kninjane, većinom potpisnike na onoj molbi. U Drnišu bili su uhapšeni:* **Miho Novak i Mate Grubišić,** *a u Splitu čak* **S. Petričević.** *Sve te uhapšenike odvedoše u Zadar i baciše u tamnicu. Panu Sabljića optužiše zato, »što je pobunio Strmicu, Golubić, Plavno i Zagrović.« Zbog takovih zuluma neobuzdane austrijske birokracije uputi se advokat* **d-r Lovro Monti** *iz Knina u Beč s namjerom da tamo optuži pokrajinsku dalmatinsku vladu. Međutim, d-r Lapena dozna za tu namjeru, pak dade uhapsiti dra L. Montia u samom parobrodu na prolasku kroz jedno primorsko pristanište. Kninjani i Drnišani odlažaše u zadarskim tamnicama po tri mjeseca svaki. Pustiše ih na slobodu po naređenju centralne bečke vlade. D-r L. Monti ne htjede bez zadovoljštine izaći iz tamnice, već ga vojnički čuvari silom izbaciše. Ni Pane Sabljić se u toj nezgodi nije dao ni saviti ni slomiti. (Dr. R. Horvat: „***Hrvatski preporod u Dalmaciji,***" *izdanje Društva sv. Jeronima, Zagreb 1935 g.; „***Narodni list,***" *jubilarno izdanje itd.)*

Još god. 1823 Pane Sabljić je stupio u brak sa Simeunom Kneževićevom iz Strmice. Iz te bračne veze, pored ostale djece, rodila se i njihova kćer **Ana,** *koja se docnije kao djevojka udala za* **Andriju,** *sina popa Save Bjelanovića u Đevrskama. Taj Andrija Bjelanović bio je čovjek mistik i melaholične ćudi. U djetinjstvu izučio je nešto škole u Zadru. U zrelim godinama odlazio je rado i češće u Zadar i na duže boravljenje. U časovima odmora bavio se kao samouk i slikarstvom. Pričalo se, da je jednom izradio dosta uspjeli portret svoga oca popa Save. Sa njime je Ana imala četvoro djece: dva sina i dvije kćeri. Među tom djecom bio je i Sava Bjelanović, docniji čuveni vođa dalmatinskih Srba. U djetinjstvu smrt mu je ugrabila brata, a zatim i oca Andriju 1857 godine. Tako je Sava ostao siroče bez oca još u sedmoj godini života. Prvo domaće i nacionalno vaspitanje u patrijarhalnom duhu dala mu je majka Ana i zdrava narodna sredina u kojoj se kretao. Tu je dobio i prve osnove muške odlučnosti i dubokog osjećanja ljubavi za svoje sirove bukovičke gorštake. To svoje domaće vaspitanje on je docnije produbio i proširio solidnim školovanjem i marljivim učenjem. Ali u formiranju moralne Savine fizionomije u mladim godinama imao je znatnog uticaja i Pane Sabljić, njegov djed po majci, čiji je gostoljubivi dom sa sreem na dlanu dočekao i slavnog Vuka Karadžića, kada je jednom prilikom bio na prolasku kroz Kninsku Krajinu. Taj blagotvorni uticaj svoga djeda sami je Sava u već citiranom broju* **»Srpskog glasa«** *s ponosom ovako istaknuo: »Pokojni Pane Sabljić učio je urednika ovog lista, kako treba Srbovati.« Kakovom je nacionalnom vjerom djed napajao svog unuka može se doznati i iz ovog predanja. »Moj pokojni otac Đuro — kazao mi je jednom prilikom g. Sako Omčikus, trgovac i posjednik u Kninu — pričao je često, da mu je Pane Sabljić, koga je u mladosti dobro poznavao, više puta govorio: »Blago tebi, Đuro; ti ćeš sigurno dočekati ostvarenje našega* **srpskog carstva!«** *— »Smrt Paninu nijesam mogao naći zapisanu, već mi je kazato da je umro s jeseni god. 1870.« — veli g. Miloš Dobrić, sveštenik, u spomenutom pismu. Prema tome, kad je Pane Sabljić umro, Sava Bjelanović je bio već đakom u višim razredima zadarske gimnazije.*

(nastaviće se)

Oko dužnosti čitalaca!

Kroz par dana će minuti dva mjeseca od kad smo počeli da izdajemo »Novu Tribunu«. Pošto smo htjeli i nastojali da svakome dokažemo naš potpuno informativni i nacionalni pravac, od nikoga nijesmo ništa tražili, ali sada obavješćujemo da ćemo u slijedećem broju priložiti naše uplatnice, pa molimo da svak odmah po primitku izvoli poslati pretplatu za Decembar 1938 i za tekući Januar te po mogućnosti i za nekoliko mjeseca unagred.

List je dao sve od sebe da, usprkos vrlo teških prilika, uzmogne tačno udovoljiti svojim prijateljima. A sad je dužnost pretplatnika da svoju malu ali nama toliko potrebitu dužnu pretplatu odmah dostave da tako osiguraju što bolji prosperitet »Nove Tribune«. UPRAVA.

Konstituirajuća skupština omladine JRZ

U nedjelju 22 ov. mj. održaće se konstituirajuća sknpština Omladine Jug. rad. zajednice. Skupštini će prisustvovati i delegati banovinskog odbora iz Splita.

Tečaj za dobrovoljne bolničarke

Crvenog krsta počinje 20 januara 1939 u 18 sati u zgradi Učiteljske škole.

One gospođe i gospođice koje bi još želile da pohađaju tečaj neka se prijave dana 20 januara 1939 u 18 sati pri otvoru tečaja.

Svetosavska Proslava

U subotu 28-I priređuje pododbor Kneg. Ljubice u Sokolskom Domu »Sv. Savsku Proslavu« sa lijepim programom i plesom. Početak 8.30 sati.

Osnovan je Mj. odbor JRZ u Bratiškovcima

U nedjelju je održana konstituirajuča skupština mjesnog odbora Jugoslavenske rad. zajednice u Bratiškovcima sazvanoj na inicijativu g. Uroša Kričke koji je skupštinu otvorio kraćim govorom iznijevši smjernice politike JRZ.

Poslije diskusije o političkoj situaciji i lokalnim potrebama izabrana je uprava Mjesnog odbora kako slijedi: Pretsjednik Karabura Stevan p. Špire, potpretsjednik Urukalo Stevan p. Todora, tajnik Uroš Krička Dušanov, blagajnik Urukalo Dušan p. Andrije, odbornici: Krička Janko Pavlov, Krička Obrad p. Đure, Krička Ljube Petrov, Krička Dušan Savin, Karabura Teodor p. Jovana, Trobonjača Dmitar p. Dmitra, Trobonjača Uroš p. Jovana.

Sa skupštine je upućena pozdravna depeša narodnom poslaniku šibenskog sreza g. dr. Slavki Grubišiću.

Veliki Sokolski Ples

Kao i dosada, tako će i ove god. „Sokolski Ples", koji se daje 4 - II, biti najuspjelije i najzabavnije veče šibenskog karnevala.

Slava šibenskih Bokelja

Šibenski Bokelji i prijatelji Boke kake smo već javili proslavića sv. Trifuna. Za prijave i obavjesti o proslavi obratiti se Mg. Ph. g. B, Miloševiću.

RADI PREOBILJA MATERIJALA ograničenog prostora morali smo neke lijepe radove izostaviti.

Molimo da se uvaži a gg. suradnicima najljepša hvala.

U PONEDJELJAK 16-I preminula je mala Mirjana kćerka g. Mate Jakronja trgovca. Obitelji naše iskreno saučešće.

Glavna godišnja skupština Sokolskog društva u Šibeniku

U nedjelju 15 januara 1939 održalo je Sokolsko društvo u Šibeniku svoju redovitu glavnu godišnju skupštinu u velikoj dvorani Sokolskog doma. Supštinu je otvorio starešina društva g. Triva Miloš kaji je u dužem govoru iznio sav rad Društva u prošloj godini. Na skupštini su pročitani svi izvještaji glavnih društvenih funkcionera koji su jednoglasno i bez primjedbe primljeni. Sa skupštine poslati su brzojavi Maršalatu Dvora Nj. Vel. Kralja i Savezu sokola K. J.

Rad i napredak Društva najbolje se vidi po tome što je u prošloj radnoj godini isplaćeno cca dinara 180 hiljada na račun duga.

Na kraju skupštine birana je nova uprava sa starješinom Bogić Drom Grgom, I zamj. Bučić Jerko, II zamj Malešević Dr Boško, tajnik I Brkić Zdravko, tajnik II Gamulin Ante, blagajnik Kučera, načelnik Filipi Mile, zamj. Milić, načelnica Grubišić, zamj. Šterkele Elda, prosvjetar Kušar prof. Nada, referent za čete Dunkić Dr. Članovi uprave: Benković, Čala Luka Lukin, Damjanović general Milan, Krnčević, Kumar prof, Maričić Davor, Marinčić Marijo, Merlak Bruno, Milović, Mirković, Montana Dušan, Montana Mr ph Ljubo, Ninić Toma, Protega, Radovčić Ivo, Ružičić Rudolf, Strukan Šime, Triva Miloš, Triva Vlade i Zaninović Šime. Sud časti: Bumber Emil, Kovačev Pavao, Malešević Dr Djoka, Peručić Ernest i Tomov Kvintilijan. Revizori: Bačinić Marko, Iljadica Dr Mile i Ježek Josip.

Godišnja skupština Jugorasa u Šibeniku

U nedjelju 15 ovog mj. održana je prva godišnja skupština šibenske podružnice Jugoslovenskog radničkog Saveza. Skupštinu je otvorio pretsjednik g. Marko Dragić koji je. pozdravivši prisutne, iznio smjernice rada u prošloj godini, a za tim dao riječ sekretaru g. Iliji Krstanoviću.

Iz izveštaja se vidi da je podružnica osnovana prošle godine zaslugom radnika sa Šipadovog stovarišta, odakle je rad prenesen na radnike dviju komanda: Mornarske i Izvidničke, dalje je onovana i sama podružnica u Šibeniku u koju je stupila i Dolačka zadruga, a za tim osnovane sekcije pri tvornicama „La Dalmatinne" i „Aluminium a. d. Lozovac". Podružnica je u prvoj godini svoga opstanka morala da izdrži žestoku borbu da bi, bar donekle, izvojevala zakonska prava svojim članovima. Osim rada na sindikalnoj osnovi nezaposlenim članovima pružana je stalna materijalna pomoć.

Iz blagajničkog izvještaja, koga je podnio zamjenik blagajnika g. Zehetner, vidi se da podružnica ima 474 redovnih članova od kojih je koncem godine imala 125 nezaposlenih većinom ne kvalifikovanih radnika.

Saslušavši podnjete izvještaje skupština je dala razrješnicu staroj upravi; a posle pauze, za koje je vrijeme radio kandidacioni odbor, izabrana je nova uprava na čelu sa g. Ilijom Krstanovicem.

Novi izabrani presjednik g Krstanović u kratkom govoru zahvalio se na povjerenju i zaključio škupštinu uz pjevanje državne himne.

Druga igra za zimski cup u Splitu

„Haduk" : „Split" 0 : 0

Velika se je reklama napravila za današnji susret. Isticalo se je, da će danas Joso Matošić igrati na centru i da će prema tome utakmica biti mnogo bolja i zanimljivija nego prošle nedjelje, kad je »Hajduk« tek u II pol. dao svoj prvi gol. Međutim zaboravilo se je, da je lopta vrlo kapriciozna i nestalna i da bi se za nju mogle ponoviti riječi, kojim je Šekspir okarakterisao žensku ćud: »nevjerna kao val«. Samo staloženi i prisebni igrači, koji ne igraju samo nogom, već i misle glavom, mogu da ukrote nevjernu loptu. Danas ni naši »bijeli« ni »crveni« nisu mnogo pazili kako će da udaraju loptu, pa ih ona naravno nije ni slušala. Jedni su i drugi brzo počeli da potno i brzo igraju, pa su i jedni i drugi bili skoro podjednako pred vratima protivnika, uz malu premoć »Hajduka«. Međutim, pred vratima navala i jednih i drugih bila je konfuzna i nije pazila nimalo na preciznost pucanja, već se je samo šutiralo na sreću, pa što Bog da! Međutim Bog je uvjek uz pametnije i mirnije pa pošto ni »Hajduk« ni »Split« nisu danas mnogo valjali, to niko nije pobjedio. Kako se igra po cup-sistemu, to je »bijelima« pomogla pobjeda od prošle nedjelje, pa oni ulaze u dalje borbe sa zagrebačkim klubovima. Pobjede li i ove, onda im ostaje da podjele megdan i sa beograđanima. Oba su protivnika i danas imala vrlo jake i požrtvovne odbrane, koje su odlučno čistile pred svojim vratima sve sto se je dalo braniti u ono što nisu mogle prepustili su sreći, da ona izreče svoju presudu. Sreća je bila uz jedne i druge, jer su protivnici imali dosta zrelih šansi, da sa malo više hladnokrvnosti uguraju loptu tako rekući rukom u gol. Jednom je lopta lebdila pred vratima „Splita" u vazduhu pred samom crtom, kad je i najveći pesimista mislio. da je gol postignut, ali je ipak nespretnošću »bijele« navale, izgubljena i ova idealna prilika. U navali »Hajduka" kao i u onoj »Splita" svi su danas od reda podbacili, tako da veliki Joso nije bio ništa bolji od jednog i drugog krila, koji nikad ne igraju onako, kako bi trebali da igraju igrači jednog „Hajduka". Čak i dobar pucač mladi Matošić danas je pucao samo preko gola kao ma koji provincijski igrač. Desna spojka po običaju nije ništa naročito pokazala, iako je bila nešto bolja nego inače. Ni u navali »Splita« ne možemo nikoga istaći, jer osim požrtvovanja nisu ništa drugo pokazali. U II pol. izvršili su izmjenu navalnih igrača, takc da su Neškovčina sa krila prebacili na centar, ali ni to nije pomoglo, jer je opet loše pucao kao Tolić i Rosić. Publika je bila podijeljena u navijanju, ali je bila složna u osuđivanju i jednih i drugih, jer su se jednako razočarali i ozlojedili. Ovakve igre škodiće prije ili poslije blagajnama splitskih klubova, jer niko ne želi da troši živce gledajući primitivne igre.

A. D.

Makarska

GODIŠNJA SKUPŠTINA SOKOLA

Dne 15 januara pred brojnim članstvom održana je godišnja skupština Sokolskog društva Makarska.

Bratsku sokolsku župu zastupao je pretsj. župe brat Lotsky. Skupštinu je otvorio starešina Novak Marin pozdravljajući prisutnog delegata, kao i članova koji su shvatili svoju sokolsku dužnost te prisustvovali u lijepom broju. U daljem svom govoru iznio je ulogu Sokolstva uopće a navlastito u današnje doba, potom je razložio smjernice rada u 1939 god., te podjelio riječ bratu Lotskom koji se u par riječi zahvalio u ime župe makarskim sokolima na njihovu požrtvovnost za uzvišene ideale sokolstva, naglašujući da će Župa kao i do sada uvijek nastojati da pomogne makarsko sokolsko društvo bilo materijalno bilo moralnom pomoći. Govor brata Lotskog popraćen je aplauzom.

Nakon izvještaja funkcionera društva otvorila se debata.

Potom je podjeljena razriješnica staroj Upravi i birana nova opet na čelu sa b. Marinom Novakom kao starešinom. Nakon izbora zahvalio se članovima na povjerenju te uz pjevanje Sveslavenske himne i oduševljenim poklicima Nj. V. Kralju, Jugoslaviji i Sokolstvu završena je ova važna sokolska skupština. L.F.K.

Vranjic

GLAVNA GODIŠNJA SKUPŠTINA SOKOLSKOG DRUŠTVA

Dne 15 t. m. održana je glavna godišnja skupština sokolskog društva Vranjic. Skupštinu je otvorio starešina brat M. Grubić pozdravljajući prisutnog župskog delegata brata Dr Ilija Rančića i zahvaljujući brojnom članstvu na lijepom odazivu.

Nakon jedne minute šutnje u počast uspomene preminule braće sokolova brat starešina održao je govor o sokolskoj organizaciji i njenoj potrebi. Na koncu svog govora brat starešina predložio je da se uputi pozdravni brzojav Nj V. Kralju Petru II. i cijelom Domu Karađorđevića, što su prisutni s poklicima oduševljeno primili.

Poslije govora brata župski se delegat s nekoliko toplih riječi zahvalio na pozdravu.

Zatim iznijeti su izvještaji pojedinih društvenih funkcionera, iz kojih se moglo vidjeti da je društvo u godini 1938 imalo lijepog uspjeha. Poslije izvještaja revizionog odbora, koji je dao povjerenje staroj upravi, prešlo se na biranje nove uprave. Birana je slijedeća uprava:

Starešina Marko Grubić, zamjenik Stipe Grgić (mlađi), načelnik Martin Benzon, zamjenici M. Bilić, Sokol I. i J. Grgić, tajnik Sokol Ivan, blagajnik J. Poljak, prosvjetar Pet. Mikelić, ekonom Ivo Mandić, odbornici I. Bilić i Š. Bilić, revizori F. Mandić, P. Benzon i J. Bilić, sud časti: L. Grgić, I. Grubić i G Mandić, zamjenici Marin Grubić, Martin Poljak i Jerko Bilić.

Nakon biranja nove uprave brat starešina se zahvalio na iskazanom povjerenju i obećao, što intenzivniji rad za dobro i napredak društva, zamolivši i novu upravu da na tome radi.

Skupština je protekla u potpunom redu, a zaključena je pjevanjem sokolske himne i poklicima Nj. V. Kralju i Jugoslaviji.

Novi team „Hajduka"

Za nedjelnu važnu utakmicu sa zagreb, »Građanskim« Uprava je odredila ovu postavu, koja je dosta drukčija: Ivančić, Milutin - Kragić, Purišić - Požega, Rafanelli, Lemešić, Bakotić, J. Matošić, F. Matošić, Radovniković.

Običan događaj

(Izvorna novela, napisao Miper za Tribunu)

Tik do gradskog perivoja u Šibeniku, uz manastir i crkvu sv. Frane, stoji osnovna škola još iz vremena kad je Nikola Tomaseo bio dječak, a sad mu je u tom perivoju, pokraj te škole, krasan spomenik.

Ta škola ima i terasu, na koju za zimskih dana izlaze dječica, curice od 7 - 10 godina da se ogriju na suncu uz nadzor svojih nastavnica. Tako su i one 1900 i koje mu drago godine — preko odmora izišle promrzle djevojčice, a s njima i tri nastavnice, jedna gospođa već i majka, a dvije još, preko svoje volje, gospođice-učiteljice.

Bio je vedar, ali studen dan u januaru, a još studeniji radi jake bure, kad ti ne pomaže ni dobar kaput, a u kućama i bogatijim, ne bijaše u običaju - peć, već jedino tako zvani škaldin, i to samo za ženske, dok su muškarci obično u kaputu sjedil i u zadimljenim kafanicama, dakako i kapom na glavi. Tako su se i kod kuće branili i odbranili od studeni deručí kaputе!

Dok devojčice igrahu »žmire«, a glas im dopiraše do sred kanala, do tvrđave Ljuljevac, dotle one tri bivše gojenice dubrovačke preparandije, govorile su dosta glasno, polu dubrovačkim žargonom polu šibenskom ikavštinom, uplićući i riječi i fraze onoga jezika u kojemu je pisao glasoviti Tomaseo.

One su bile tako dobro raspoložene, dapače sretne, zadovoljne, jer su se nalazile pred važnim događajem, neizmjerne, za njih, vrijednosti. One su jednodušno mrzile četvrtu kolegicu! Zašto? Zbog obične stvari kod stvorenja istoga zvanja ili zanata. Četvrta nepristna nastavnica, bijaše najmlađa od njih, a ponešto i ljepša od njih. K tome, na zadnjoj sjednici, prigodom inspiciranja pokrajinskog nadzornika iz Zadra, presvijetlog gospodina, (pod Austrijom takov starješina bijaše tituliran »presvijetli«), premda je bio priznao „savjestan" rad i drugih nastavnica, ali signorini Mimi (kako su je one tri druge nazvale) bila je nazvana i „odličnom tekovinom" za ovu pučku školu! Suviše ta signorina, jer je zarana ostala sirota, bila je od rane mladosti u nekom dubrovačkom manastiru, pa je po navadi svaki dan pohađala crkve, kojih u Šibeniku ima svakih pedeset koraka, a uzimala je sv. pričest svake prve nedjelje u mjesecu. Zato je poštovani vjeroučitelj znao bi katkada »malu Mimi«, kako je on prozvao, okrstiti »uzornom meštrovicom«

To je sve izazvalo kod drugih triju kolegica razumljivu ljubomornost i zavist, a najzad i mržnju, osobito upraviteljice, kojoj jedanput Mimi odlučno odgovori, da za nju, kao mladu učiteljicu, više vrijedi priznanje presvijetloga, negoli neke, neosnovane napomene gospođe upraviteljice! Platićeš mi to, umišljena svetice, reče u sebi ravnateljica.

Što se tiče same školske dječice, Mimi je znala da održi disciplinu, a ujedno naklonost te temperamentne šibenske djece, jer nije upotrebljavala uzgojna sredstva svojih kolegica, kao što su ćuške i potezanja za kose i za uši. Djeca su je zato i voljeli i slušala. Instinktivno.

One druge tri, tako divno danas raspoložene, dogovarale se kako će tu sveticu i odličnu tekovinu, kako reče presvijetli, sutra pred cijelim Šibenikom raskrinkati, jer dođoše do jednog „corpus delicti" da će joj prisjesti zauvijek i njezina tekovina i uzornost! Mimi je u hitnji zaboravila u direkciji svoj »boršin«, jer je upravo zazvonilo zvonce. pa je pohitala u razred. Ravnateljica diskretno otvori boršin, nađe u njemu uz ogledalce puder i sve one sitnice što ih inače i gospođa nosi, ali nađe i jedno pisamce! Pomno ga pročita dva, tri puta. Sadržaj mu je bilo lako zapamtiti, a bijaše ovaj: Mila moja Mimi! Sutra, u devet sati na večer doputovaću u Šibenik i ostaću do 11 sati, kada stiže brzi iz Splita, pa ću odmah u Zadar da se preporučim za namještenje. Oprosti što ti nisam tako dugo pisao. Doznaćeš sve i oprostićeš mi. Jedva čekam tvoj zagrljaj, za kojim čeznem. Dosta će nam biti i dva sata da obnovimo svu našu milu i slatku prošlost. Već te grlim u duhu! Tvoj Tonči. P. S. Ne govori nikome o mojem dolasku da nas ne bi niko smetao u našoj, i ako kratkoj, sreći!

Eto, taj je sadržaj pripovjedila ravnateljica, pa ovoj trojci bilo je odmah jasno kao na dlanu, o čemu se radi! Stari ljubavnik, stari odnošaji! Dosta je i dva sata vremena . . . . I — ja velim — ha, ha, ha!

Je li mi ga dolijala — je! govorila je upraviteljica. Samo valja da mi tri uredimo stvar pametno. Valja kavalira iz daleka pratiti od obale do Calle larga, pa vidjeti kako će on ući u stan i kako će on najposlije izići! Ona ga ne može ni dočekati ni otpratiti, jer ne smije iz kuće radi angine i temperature. A i bolje je! Naša je straža sigurnija! O, dolci baci! Langvide carezze!

Bujna fantazija združena sa ljubomornošću i zavišću ove trojke postavila je vješto »trapulu". One će neopaženo podijeliti svoje uloge, a naći će još koga da bude svjedok kako je neki gospodin ušao u stan šjora Barbare udovice, kod koje stanuje Mimi. „Portun" je svu noć otvoren. Stan udovice je na prvom katu, a odmah do vrata stana, na desnu ruku, soba je signorine Mimi, tako da će ona svome kavaliru lako otvoriii, a da udovica uopće i ne čuje, jer ona i onako oko 8 sati lijega, a diže u 3 sata izjutra. Uz to je i nagluha!

— — — — — — — —

Tri dana poslije dogovora na terasi, puče glas po Šibeniku, da je meštrovica, ona upravo toliko hvaljena od starješina i toliko ljubljena od učenica, primila, tog i tog dana, u taj i taj sat, jednog »fureštog« mladića i da je ostala s njime zaključana u svojoj sobi toliko i toliko sati! Scandalo! šapuću muškarci; Vergogna! grme — ženske.

Je li moguće pita vjeroučitelj i kotarski nadzornik i upraviteljica i ostale nastavnice, dakako strogo povjerljivo, na sjednici u samoj sobi direkcije. Govori cijeli Šibenik, upadnu jednoglasno obje gospođice učiteljice; govore čak i djevojčice u školi, nadoda turobno i ozbiljno ravnateljica, kao da će od puste žalosti da zaplače. Stvar je strašna; škandal! tumači kotarski nadzornik. Ali, poslije kratke pauze, nastavlja: Ona je još bolesna; doktor kotarski veli da mora najmanje pet, šest dana još da se pazi; da ne izlazi, a osobito da ne govori. Prva će biti vaša dužnost, gospođo upraviteljice, da ozbiljno, ali opet sa puno takta, stvar ispitate jer će sigurno za ovaj škandal dočuti i presvijetli pokrajinski nadzornik! Valja da pripravimo sav materijal, da vidi carsko-kraljsko namjesništvo u Zadru, kako bdijemo i vršimo svoju dužnost! Prva i prva je stvar — vršenje dužnosti! Tako je taj kotarski uvijek završavao govor i opomene i savjete! A potčinjeni klimali glavom u znak pristajanja.

— — — — — — — —

Vjeroučitelj je bio jedini valjda u Šibeniku koji je još sumnjao u taj pikantni događaj, ali je u cijelom gradu bio — škandal! Njemu je Mimi u svojem djetinjem povjerenju, na ispovjedi, povjeravala i takove stvari koje nikako ne pripadaju u tajnu ispovijedi. Čovjek lijepe naobrazbe, a što je glavno, velikog životnog iskustva, znao je pronicati u dušu onih sa kojima se družio. Kad je došlo do ušiju i samom biskupu, pozove on vjeroučitelja, jer se je nadao da će mu on događaj ili potvrditi ili zanijekati. Tu se mora nešto temeljito poduzeti! Orori! ponavljao je biskup. Vjeroučitelj onog istog dana, kad je bila povjerljiva sjednica, odluči da pođe u stan gospođe Barbare, pa da upita, može li pohoditi bolesnicu? Mimi će povjerljivo, u razgovoru, očitovati sve! Onda će tog popodneva poći do biskupa. Vjeroučitelj se ipak pobojavao, premda sumnjao u događaj, što će da učini ako Mimi zaniječe sasvim to, o čemu sav Šibenik govori? On će nastojati da je spasi, ali, ali . . . stvar je ipak sablažnjiva za roditelje školskih djevojčica! Pa, reče upraviteljica, da i djeca o tom šapuću! On je znao za oštricu jezika te uzgojiteljke.

U tim mislima dođe vjeroučitelj u stan gospođe Barbare i nađe je da sprema ručak za se i za bolesnicu. O, mnogo poštovani, javi se starica. Vi ste sigurno došli pohoditi moju Mimi. Bolje joj je, ali doktor ne da joj u školu. On, i ne sjede u kuhinju, gdje se kuhao ručak, već pokuca na vrata sobe Mimine.

To je lijepo, dobri oče! Ja sam se nadala da ćete me pohoditi! — Čuj, Mimi, odmah on, poput oca svojem djetetu: Hoću, bez okolišenja da čujem iz tvojih usta, ko je bio kod tebe u prošli utorak, od 9 - 10 sati uvečer? — Moj brat, Tonči! Ja sam Vam o njemu, toliko puta, u ispovjedaonici, govorila. Svršio je u Gracu pravo. Sad je u Zadru. Danas mi piše da ima najbolje nade! Mogao bi dobiti mjesto i u samom Zadru!

Vjeroučitelj teško, duboko uzdahne, kao da mu je kamen pao sa srca! Ugleda pred sobom i kotarskog nadzornika i upraviteljicu i one dvije vrsnice, po godinama samoj Mimi. Koliki mu se jaz rastvori između ove učiteljice i onih, drugih triju! Pomisli — još jedno iskustvo više! Isto im zvanje, ista im naobrazba, a kolika razlika! Dio mio!

Hitno pozdravi ove dvije dobre duše. Pojuri prije biskupu negoli je mislio. Poslije podne, i ako nije imao škole, dođe do upraviteljice, pozove i one dvije. Smiješeći reče im: Jest, signorina Mimi, primila je, obnoć, u posjete jednog mladog muškarca!

— Vjerujete li sada, gospodine vjeroučitelju?! Qua te - voglio!!

— Vjerujem! Primila svoga rođenoga brata, Tonči . . . vić!!

Tri se lica promijeniše! Dobiše — zelenkastu boju limuna!

U borbama kod Tarragone, kod jedne grupe zarobljenih republikanaca, nađena je ova slika, u kojoj se vidi svirepa okrutnost zaraćenih stranaka.

Primorska Centrala proizvođačkih i potrošnih zadruga
Mjesna zadruga za poljopr. kredit
Transportno-konzumna zadruga
Proizvođačko-potrošna zadruga
SPLIT

Miloš Skočić
Prodaja mješovite i delikatesne robe
ŠIBENIK Zagrebačka i Kralja Tomislava ulica 10

BIFE „ALPA" Šibenik
MLJEČNA RESTAURACIJA
Alpa čajni maslac
Alpa - Joughurt - specialitet

ŽIGON I DRUG
prodaja koža i svake vrsti cipela
ŠIBENIK (DALMACIJA)

NAJBOGATIJI GURMANSKI RESTAURANT
Hotel sa moderno uređenim sobama
Zlatni Fazan - Split
IZBOR PRIMORSKIH SPECIJALITETA
Glavno sastajalište splitske i šibenske publike

Tisak i vlasnik: „TIPOGRAFIJA" štamparsko novinsko i knjižarski zavod, za tiskaru i uredništvo odgovara: direktor Hamilkar Vitaliani, Šibenik